

“मीठे बच्चे- वैजयन्ती मालामा आउनको लागि निरन्तर बाबालाई याद गर, आफ्नो समय खेर नफाल, पढाइमा पूरा-पूरा ध्यान देऊ।”

प्रश्न:- बाबाले आफ्ना बच्चाहरूसँग कुनचाहिँ एक अनुरोध गर्नुहुन्छ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू! बाबाले अनुरोध गर्नुहुन्छ- राम्रोसँग पढिराख। बाबाको दाहीको लाज राख। यस्तो कुनै फोहोरी काम नगर जसबाट बाबाको नाम बदनाम होस्। सत बाबा, सत शिक्षक, सद्गुरुको कहिल्यै निन्दा नगराऊ। प्रतिज्ञा गर- जबसम्म पढाइ हुन्छ, तबसम्म पवित्र अवश्य रहन्छौं।

गीत:- तुम्हें पाके हमने जहाँ पा लिया है....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यो- तुम्हें पाके हमने जहाँ पा लिया है....? अहिले तिमी विद्यार्थी पनि हो भने बच्चाहरू पनि हो। तिमीलाई थाहा छ- बेहदका बाबा हामी बच्चाहरूलाई विश्वको मालिक बनाउनको लागि आउनु भएको छ। उहाँको सामुन्ने हामी बसेका छौं र हामीले राजयोग सिकिरहेका छौं अर्थात् विश्वको क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्न तिमी यहाँ पढ्न आएका छौं अथवा पढ्छौं। यो गीत त भक्तिमार्गको गायन गरिएको छ। बुद्धिद्वारा बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी विश्वको महाराजा-महारानी बन्छौं। बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर, सुप्रीम रूहानी टिचर, उहाँले बसेर आत्माहरूलाई पढाउनु हुन्छ। आत्माले यी शरीररूपी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा जान्दछ- हामी बाबासँग विश्व क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्नको लागि पाठशालामा बसेका छौं। कति नशा हुनुपर्छ। आफ्नो दिलसँग सोध- यति नशा हामी विद्यार्थीमा छ? यो कुनै नयाँ कुरा पनि होइन। हामी कल्प-कल्प विश्वको क्राउन प्रिन्स र प्रिन्सेज बन्नको लागि बाबाको पासमा आएका छौं। जो बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ। बाबाले सोध्नुभयो भने सबैले भन्छन्- हामी त सूर्यवंशी क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज वा लक्ष्मी-नारायण बन्छौं। आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- हामीले यस्तो पुरुषार्थ गर्छौं? बेहदका बाबा जो स्वर्गको वर्सा दिन आउनु भएको छ, उहाँ हाम्रा बाबा-टिचर-गुरु पनि हुनुहुन्छ भने अवश्य वर्सा पनि यति उच्च भन्दा उच्च दिनुहुन्छ। हेर्नुपर्छ, हामीलाई यति खुशी छ- हामीले आज पढ्छौं, भोलि क्राउन प्रिन्स बन्छौं? किनकि यो संगम हो नि। अहिले यता वारिबाट पारि स्वर्गमा जानको लागि पढ्छौं। त्यहाँ त सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पन्न बनेर नै जान्छौं। हामी यस्ता लायक बनेका छौं- आफैसँग सोध्नु पर्ने हुन्छ। एक नारद भक्तको कुरा होइन। तिमीहरू सबै भक्त थियौ, अब बाबाले भक्तिबाट छुटाउनु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी बाबाको बच्चा बनेका हौं उहाँबाट वर्सा लिन, विश्वको क्राउन प्रिन्स बन्न आएका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ, आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा बस। वानप्रस्थ अवस्था हुनेलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहनुपर्दैन र कुमार-कुमारीहरू पनि गृहस्थ व्यवहारमा हुँदैनन्। उनीहरूको पनि विद्यार्थी जीवन हुन्छ। ब्रह्मचर्यमा नै पढाइ पढिन्छ। अब यो पढाइ हो धेरै उच्च, यसमा पवित्र बन्न छ सदाको लागि। ती त ब्रह्मचर्यमा पढेर फेरि विकारमा जान्छन्। यहाँ तिमी ब्रह्मचर्यमा रहेर पूरा पढाइ पढ्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- म पवित्रताको सागर हुँ, तिमीलाई पनि बनाउँछु। तिमीलाई थाहा छ- आधाकल्प हामी पवित्र रहेका थियौं। वास्तवमा बाबासँग प्रतिज्ञा गरेका थियौं- बाबा हामी किन पवित्र बनेर पवित्र दुनियाँको मालिक नबन्ने। कति महान् बाबा हुनुहुन्छ, हुन त साधारण तनमा हुनुहुन्छ, तर आत्मालाई नशा चढ्छ नि। बाबा आउनु भएको छ पवित्र बनाउन। भन्नुहुन्छ- तिमी विकारमा जाँदा-जाँदा वेश्यालयमा पुगेका छौ। तिमी सतयुगमा पवित्र थियौ, यी राधा-कृष्ण पवित्र प्रिन्स-प्रिन्सेज हुन् नि। रुद्र माला पनि हेर, विष्णुको माला पनि हेर। रुद्र माला नै विष्णुको माला बन्छ। वैजयन्ती मालामा आउनको लागि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- पहिला त निरन्तर बाबालाई याद गर, आफ्नो समय खेर नफाल। यी कौडीहरूका पछाडि लागेर बाँदर नबन। बाँदरले चना खान्छन्। अहिले तिमीलाई बाबाले रत्न दिइरहनु भएको छ। फेरि कौडीहरू अथवा चना पछाडि गयो भने के हालत होला! रावणको कैदमा जान्छौ। बाबा आएर रावणको कैदबाट छुटाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ- देह सहित देहका सबै सम्बन्धहरूबाट बुद्धिको त्याग गर। आफूलाई आत्मा निश्चय गर। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प भारतमा नै आउँछु। तिमी बच्चाहरूलाई विश्वको क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बनाउँछु। कति सहेज पढाउनु हुन्छ। यस्तो पनि भन्नुहुन्छ, कुनै ४-८ घण्टा आएर बस। होइन, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर्यौ भने तिमी पतितबाट पावन बन्छौ। विकारमा जानेलाई पतित भनिन्छ। देवताहरू पावन हुन्छन् त्यसैले उनीहरूको महिमा गायन गरिन्छ। बाबा

सम्झाउनु हुन्छ- त्यो हो अल्पकाल क्षण भंगुरको सुख। संन्यासीहरूले ठीकै भन्छन्- सुख काग विष्टा समान हो। तर उनलाई यो थाहा छैन- देवताहरूलाई कति सुख हुन्छ। नाम नै सुखधाम छ। यो हो दुःखधाम। यी कुराको दुनियाँमा कसैलाई पनि थाहा छैन। बाबा नै आएर कल्प-कल्प सम्झाउनु हुन्छ- देही-अभिमानि बनाउनु हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झ। तिमी आत्मा हौ, नकि देह। देहको तिमी मालिक हौ, देह तिमी मालिक होइन। ८४ जन्म लिँदा लिँदा अब तिमी तमोप्रधान बन्यौ। तिमी आत्मा र शरीर दुवै पतित बनेका छन्। देह-अभिमानि बनेपछि तिमीबाट पाप भयो। अब तिमी देही-अभिमानि बन्नु छ। मसँग फर्केर घर जानु छ। आत्मा र शरीर दुवैलाई शुद्ध बनाउनको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव। बाबाले तिमीलाई रावणबाट आधाकल्प स्वतन्त्रता दिलाउनु भएको थियो, अब फेरि स्वतन्त्रता दिलाइरहनु भएको छ। आधाकल्प तिमीले स्वतन्त्र राज्य गर। त्यहाँ विकारको नाम हुँदैन। अब श्रीमतमा चलेर श्रेष्ठ बन्नु छ। आफैँसँग सोध- ममा विकार कहाँसम्म छ? बाबा भन्नुहुन्छ- एक त म एकलाई याद गर अनि कुनै लडाईं झगडा पनि गर्नु हुँदैन। नत्र तिमी पवित्र कसरी बन्छौ? तिमी यहाँ आएका छौ नै पुरुषार्थ गरेर मालामा उनिन। फेल भयौ भने फेरि मालामा उनिन सक्दैनौ। कल्प-कल्पको बादशाही गुमाउने छौ। फेरि अन्त्यमा धेरै पछुताउनु पर्ने छ। त्यस पढाइमा पनि रजिस्टर रहन्छ। लक्ष्मण पनि हेर्छन्। यो पनि पढाइ हो, बिहान उठेर तिमी आफैँले नै यो पढ। दिनमा त कर्म गर्नु नै छ। फुर्सत मिल्दैन, त्यसैले भक्ति पनि मनुष्यले सबै उठेर गर्छन्। यो त हो ज्ञान मार्ग। भक्तिमा पनि पूजा गर्दा-गर्दा फेरि बुद्धिमा कोही न कोही देहधारीको याद आउँछ। यहाँ पनि तिमी बाबालाई याद गर्छौ फेरि धन्दा आदि याद आउँछ। जति बाबाको यादमा रहन्छौ त्यति पाप काटिँदै जान्छ।

तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्दा-गर्दा बिल्कुल पवित्र बनेपछि यो माला बन्छ। पूरा पुरुषार्थ गरेनौ भने प्रजामा जान्छौ। राम्रोसँग योग लगाउँछौ भने, पढ्छौ भने, आफ्नो ब्याग-ब्यागेज भविष्यको लागि ट्रान्सफर गरिदिन्छौ अनि बदलामा भविष्यमा मिल्छ। ईश्वर अर्थ दिन्छन् भने अर्को जन्ममा त्यसको रिटर्न मिल्छ नि। अब बाबा भन्नुहुन्छ- म डायरेक्ट आउँछु। अहिले तिमीले जे जति गर्छौ त्यो आफ्नो लागि। मनुष्यले दान-पुण्य गर्छन् त्यो हो इन्डायरेक्ट। यस समय तिमीले बाबालाई धेरै मदद गर्छौ। जानेका छौ- यो पैसा त सबै समाप्त हुन्छ। यो भन्दा राम्रो किन बाबालाई मदद नगरौ। बाबाले राजाई कसरी स्थापन गर्नुहुन्छ। न कुनै लस्कर वा सेना आदि छन्, न हतियार आदि छन्। सबथोक छ गुप्त। कन्यालाई कसै-कसैले गुप्त दाइजो दिन्छन्। पेटी बन्द गरेर चाबी हातमा दिन्छन्। कसैले धेरै शो गर्छन्, कसैले गुप्त दिन्छन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- तिमी सजनीहरू हौ, तिमीलाई म विश्वको मालिक बनाउन आएको छु। तिमीले गुप्त मदत गर्छौ। यो आत्मीले जान्दछ, बाहिरको आडम्बर केही छैन। यो हो नै विकारी पतित दुनियाँ। सृष्टिको वृद्धि हुनु नै छ। आत्माहरूलाई अवश्य आउनु छ। जन्म त अझै धेरै हुन्छन्। भन्छन् पनि यस हिसाबले अनाज पुग्दैन। यो हो नै आसुरी बुद्धि। तिमी बच्चाहरूलाई अब ईश्वरीय बुद्धि मिलेको छ। भगवानले पढाउनु हुन्छ, त्यसैले उहाँको कति सम्मान गर्नुपर्छ। कति पढ्नुपर्छ। कति बच्चाहरू छन् जसलाई पढाइको सोख हुँदैन। तिमी बच्चाहरूलाई यो त बुद्धिमा रहनु पर्छ नि- हामी बाबाद्वारा क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बनिरहेका छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो मतमा चल, बाबालाई याद गर। घरी-घरी भन्छन् हामीले बिर्सिन्छौ। विद्यार्थीले हामीले पाठ बिर्सिन्छौ भन्छ भने टिचरले के गर्ने! याद गर्दैनौ भने विकर्म विनाश हुँदैन। के टिचरले सबैमाथि यो पास होस् भनेर कृपा वा आशीर्वाद गर्छन् र? यहाँ यो आशीर्वाद कृपाको कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- पढ। ठीकै छ धन्दा आदि गर, तर पढ्नु आवश्यक छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन, अरूलाई पनि मार्ग बताऊ। दिलसँग सोध्नुपर्छ म बाबाको सेवामा कति छु? कतिलाई आफू-समान बनाएको छु? त्रिमूर्तिको चित्र त सामुन्ने राखिएको छ। यहाँ शिवबाबा हुनुहुन्छ, यी ब्रह्मा हुन्। यस पढाइबाट यो बन्छन्। फेरि ८४ जन्मपछि यो बन्छौ। शिवबाबा ब्रह्मा तनमा प्रवेश गरेर ब्राह्मणहरूलाई यो बनाइरहनु भएको छ। तिमी ब्राह्मण बनेका छौ। अब आफ्नो दिलसँग सोध- म पवित्र बनेको छु? दैवीगुण धारण गर्छु? पुरानो देहलाई भुलेको छु? यो त पुरानो जुता हो नि। आत्मा पवित्र बनेपछि जुता पनि फस्टक्लास मिल्छ। यो पुरानो चोला छोडेर नयाँ चोला धारण गर्छौ, यो चक्र घुमिरहन्छ। आज पुरानो जुतामा छन्, भोलि यो देवता बन्न चाहन्छन्। बाबाद्वारा भविष्य आधाकल्पको लागि विश्वको क्राउन प्रिन्स बन्छन्। हाम्रो त्यस राजाईलाई कसैले पनि छिन्न सक्दैन। त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ नि। आफैँसँग सोध- मैले कति याद गर्छु? कति स्वदर्शन चक्रधारी बनेको छु र बनाउँछु? जसले गर्छ उसले पाउँछ। बाबाले सधैं पढाउनु हुन्छ। सबको पासमा मुरली जान्छ। ठीक छ, नमिले पनि ७ दिनको कोर्स त मिल्यो नि, बुद्धिमा ज्ञान आयो। सुरुमा त भट्ठी बन्यो फेरि कुनै पक्का, कुनै कच्चा निस्के किनकि मायाको तुफान पनि त आउँछ नि। ६-८ महिना पवित्र बनेर फेरि देह-अभिमानमा आएर आफ्नो घात

गछेन। माया धेरै दुष्ट छ। आधा कल्प मायासँग हार खाएका छन्। अहिले पनि हार खान्छन् भने आफ्नो पद गुमाउँछन्। नम्बरवार पद त धेरै छन् नि। कुनै राजा-रानी, कुनै मन्त्री, कुनै प्रजा, कसैलाई हीरा-जुहारतको महल। प्रजामा पनि कोही धेरै धनवान हुन्छन्। हीरा-जुहारतका महल हुन्छन्, यहाँ पनि हेर प्रजासँग ऋण लिन्छन् नि। त्यसैले प्रजा धनवान भए या राजा? अन्धेर नगरी.... यो अहिलेको कुरा हो। अब तिमी बच्चाहरूलाई यो निश्चय रहनु पर्छ- हामी विश्वको क्राउन प्रिन्स बन्नको लागि पढ्छौं। हामी वकिल वा इन्जीनियर बन्छौं, यो कहिल्यै विद्यालयमा बिसिन्छन् र! कति त चल्दा-चल्दै मायाको तुफान लाग्नाले पढाइ पनि छोडिदिन्छन्।

बाबाले आफ्ना बच्चाहरूसँग एक अनुरोध गर्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, राम्रोसँग पढ्यौं भने राम्रो पद पाउँछौं। बाबाको दाहीको लाज राख। तिमीले यस्तो कुनै विकारी काम गर्यौं भने नाम बदनाम गरिदिन्छौं। सत बाबा, सत टिचर, सत गुरुको निन्दा गराउनेले उच्च पद पाउन सक्दैन। यस समयमा तिमी हीरा जस्तो बनेपछि कौडीको पछि कहाँ पर्नुहुन्छ र। बाबालाई साक्षात्कार भयो अनि झट्ट कौडीहरूलाई छोडिदिए। अरे, २१ जन्मको लागि बादशाही मिल्छ फेरि यो के गर्ने! सबै दिए। हामीले त विश्वको बादशाही लिनु छ। यो पनि जानेका छौं- विनाश हुनु छ। अब पढिएन भने टू लेट हुन्छ, पछुताउनु पर्नेछ। बच्चाहरूलाई सबै साक्षात्कार हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले बोलाउँछौं पनि, हे पतित-पावन आउनुहोस्। अब म पतित दुनियाँमा तिम्रो लागि आएको छु र तिमीलाई भन्छु पावन बन। तिमी फेरि घरी-घरी विकारमा गिर्छौं। म त कालहरूको काल हुँ। सबैलाई लैजान्छु। स्वर्गमा जानको लागि बाबा आएर मार्ग बताउनु हुन्छ। यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ? यसको ज्ञान दिनुहुन्छ। यो हो बेहदको ज्ञान। जसले कल्प पहिला पढेका छन्, उनैले आएर पढ्छन्, यो पनि साक्षात्कार भइरहन्छ। निश्चय हुनुपर्छ- बेहदका बाबा आउनु भएको छ, जुन भगवानसँग मिल्नको लागि यति भक्ति गर्यौं, उहाँ यहाँ आएर पढाइरहनु भएको छ। यस्ता भगवान बाबासँग हामीले कुराकानी त गरौं। कति उल्लास खुशीसँग भागेर आएर मिल्नु पर्ने हो, यदि पक्का निश्चय हुन्थ्यो भने त। ठगीको कुरा हुँदैन। यस्ता पनि धेरै छन् पवित्र बन्दैनन्, पढ्दैनन्, बस् बाबाको पासमा जाऔं। यतिकै घुम्न-फिर्न पनि आउँछन्। बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- तिमी बच्चाहरूले गुप्तमा आफ्नो राजधानी स्थापन गर्नु छ। पवित्र बन्थौं भने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौं। यो राजयोग बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। बाँकी ती त हुन् हठयोगी। बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर। यो नशा राख- हामी बेहदका बाबासँग विश्वको क्राउन प्रिन्स बन्न आएका छौं फेरि श्रीमत्तमा चल्नुपर्छ। माया यस्तो छ जसले बुद्धिको योग तोडिदिन्छ। बाबा समर्थ हुनुहुन्छ भने माया पनि समर्थ छ। आधाकल्प हुन्छ रामको राज्य, आधा कल्प हुन्छ रावणको राज्य। यो पनि कसैले जानेका छैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सदा नशा रहोस्- हामी आज पढ्छौं, भोलि क्राउन प्रिन्स-प्रिन्सेज बन्छौं। आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- मैले यस्तो पुरुषार्थ गर्छु? बाबाको यति आदर छ? पढाइको सोख छ?

२) बाबाको कर्तव्यमा गुप्त मददगार बन्नु छ। भविष्यको लागि आफ्नो ब्याग-ब्यागेज ट्रान्सफर गरिदिनु छ। कौडीहरूको पछाडि समय नगुमाएर हीरा जस्तो बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदान:- सन्तुष्टताको विशेषताद्वारा सेवामा सफलतामूर्त बन्ने सन्तुष्टमणि भव सेवाको विशेष गुण सन्तुष्टता हो। यदि नाम सेवा छ तर स्वयं पनि डिस्टर्ब र अरूलाई पनि डिस्टर्ब हुन्छ भने त्यस्तो सेवा नगर्नु राम्रो हुन्छ। जहाँ स्वयंप्रति वा सम्पर्कमा आउनेहरूप्रति सन्तुष्टता छैन, त्यो सेवाले न स्वयंलाई फलको प्राप्ति गराउँछ न अरूलाई। त्यसैले पहिला एकान्तवासी बनेर स्व परिवर्तनद्वारा सन्तुष्टमणिको वरदान प्राप्त गरेर फेरि सेवामा आऊ अनि सफलतामूर्त बन्छौं।

स्लोगन:- विघ्नरूपी पत्थरलाई तोड्नमा समय गुमाउने होइन, त्यसलाई हाई जम्प दिएर पार गर।